

קִשְׁת וְחַץ/יַעַל סִתָּת ©

יש לי חץ וקשת -
יש לי פרפרים ברשת.
אצא לי אל היער לשחרר את פרפרי -
את הקשת והחץ אשאיר תלויים עלי.

צועד לי כאן בדרך -
כבר חצי שעה בערך...
אחרי בשירה -
סוס, חמור וגם פרה.

"לאן אתה הולך? מה קרה?"
"מחפש אני עצים למדונה!"
"שב עלי" צהל הסוס "ודהר כבר-כוכבא-
בערב נשוב יחדו אלי, אל הארנה".

החמור נער -
בסוס גער:
"קרשים לאש,
בעצמי אקושש?"

געתה הפרה:
"אני יכולה להצטרף לשירה..."

על הסוס אני רוכב;
החמור - את הקרשים סוחב
והפרה במאסף - בפיה שיר סוחף...
את ל"ג בעמר אני ממש אוהב!

הדלקת מדורה בל"ג בעומר - אחד מן המנהגים החביבים ביותר על הילדים בכל גיל!
ההתנהלות החברתית וההתארגנות הקבוצתית לקראת החג חשובה לא פחות מן הישיבה סביב המדורה!
השיר שכתבתי מתיחס כמשל, לסוגי האופי השונים של הילדים (גם המבוגרים), כאשר יש צורך להתארגן ולהירתם למשימה קבוצתית...

קֶשֶׁת וְחַץ/יַעֲל סַתָּת ©

ניתוח השיר ונקודות להתייחסות:

השיר "קשת וחץ" נכתב כמשל:
לכאורה יוצא הדובר לטיול תמים ביער, ועליו סמל של ל"ג בעומר – החץ והקשת התלויים עליו. מצטרפת אליו חבורה "קלאסית", טיפוסית: סוס, חמור ופרה. הסקרנות שלהם מעוררת שאלה: "לאן אתה הולך? מה קרה?" סמל נוסף של החג – "מחפש אני עצים למדורה."
הסוס – מנהיג החבורה מציע לדובר תנאים נוחים, ומכתיר אותו לבר-כוכבא – עוד סמל של ל"ג בעומר.
החמור – כמו בכל קבוצה – המתוסכל, שעליו מוטלת העבודה הקשה, בעוד השאר מתאמצים "קצת פחות".
ו...הפרה – נציגת המתחמקים, שמגיעים להנות מן המוכן – "אני יכולה להצטרף לשירה"... היא במאסף, "ובפיה שיר סוחף".
השיר כתוב בחרוזים, שקל לזהותם!
יש בו אוצר מילים לפירוש בעזרת המילון: שיירה, אקושש, מאסף, סוחף.
מוצגת שפת הדיבור של בעלי החיים: צהל, נער, געתה..

*** השיר מתאים לשיחה בכיתה לקראת ההכנות להדלקת המדורה בל"ג בעומר: חלוקת התפקידים ושיתוף הפעולה הנדרש מכל אחד להצלחת החגיגה!

תהנו,

יעל